

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 513

гр. София , 27.04.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в закрито заседание на двадесет и седми април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Дацов
Членове: Светла Букова
Маргаритка Шербанова

като разглежда докладваното от Пламен Дацов Въззивно частно наказателно дело № 20211000600466 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава 22 от НПК, като същото в рамките на сроковете предвидени по закон е инициентирано по частен протест на СГП срещу определение по реда на чл.249, ал.1 НПК, с което е прекратено съдебното производство по НОХД№430/21 год. по описа на СГС, НО-4 състав.

В протеста представителят на СГП твърди, че атакуваният съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен, тъй като обвинителният акт отговоря на всички изисквания на НПК. Сочи се и, че привличането по реда на чл.206 НПК е допустимо, тъй като са спазени предпоставките на чл.269, ал.3 НПК. В тази връзка се моли за отмяна на процесното определение и връщане на делото на СГС за разглеждане по същество.

САС след като се запозна с материалите по делото и частния протест, достигна до следните фактически и правни изводи:

СГС, НО-7 състав с протоколно определение от 01.04.2021 год. е прекратил съдебното производство по НОХД№430/21 год. и е върнал делото на СГП за отстраняване на посочените процесуални нарушения. Като такива съществени процесуални нарушения съдът е конкретизирал – нарушение по привличането по реда на чл.206 НПК, неуведомяване на ошетеното юридическо лице, липсата в обвинителния акт на елементи от фактическия състав на отделните деяния.

Частният протест е основателен.

По отношение на подсъдимия С. П. И. е внесено обвинение за извършено престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2, пр.1 и т.7 вр. чл.26 НК.

Този състав на САС не може да приеме депозирания аргумент в атакуваното определение, че в обвинителния акт не става ясно в какво се състои изпълнителното деяние, тъй като механизмът на същото не е изяснен. Напротив, обвинителният акт отговаря на минималните стандарти визирани в чл.246 НПК. Описано е по ясен начин инкриминираното деяние както от обективна, така и от субективна страна. Що се отнася до посоченото от първия съд, че не са изложени факти относно това от кого и как са били изготвени отчетните регистри на дружествата, от кого са подписани и по какъв начин подадени, то последното освен, че е видно от изписаното в обвинението, тъй като е свързано с упълномощаването на И. от въпросните дружество, но от друга страна е част и от въпросите свързани с доказването и фактите, които прокуратурата е преценила, че са част от инкриминираното деяние. В обвинителния акт е отбелязано, че данните в СД по ЗДДС следва да се формират на база реална стойност по реално извършени сделки, поради което се сочи, че регистрираното лице по ЗДДС е длъжно да отрази издадените от негово име данъчни документи и отчети за продажби. В този смисъл прокурорът подробно на стр.25 и сл. от обв.акт е обяснил какво има предвид и кое според него е доказано от обективна страна. Още повече, че според обвинението И. е потвърдил неистина в подадени декларации в качеството си на пълномощник, което също е достатъчно като конкретика, за да се разбере обвинението за посоченото обстоятелство. Необходимо е да се обърне внимание на решаващия съд, че прокуратурата депозира факти и обстоятелства, които тя е събрала и преценила, че са доказани, за да се внесе обвинение. Всичко останало е въпрос по същество в хода на съдебното производство.

По отношение на това, че не било посочено в кой раздел на СД по ЗДДС, неверните обстоятелства, отразени в дневниците за покупки, са били деклариращи, това по никакъв начин не може да се приеме като неяснота свързана със съществено процесуално нарушение, тъй като от една страна същото обстоятелство е видно от самата СД и от друга страна, не е част от механизма на изпълнителното деяние от обективна страна.

По отношение на нарушението свързано с чл.206 вр. чл.269, ал.3 НПК и тук САС не може да се съгласи с мотивите на първата инстанция. Дори и да се приеме, че подсъдимият е имал известен адрес, то това може да бъде санирано в съдебна фаза като му се предяви същото във връзка с внесения обвинителен акт. Смисълът на предявяването на разследването е, че съответната страна може да прави бележки, да поиска събиране на доказателства и прочие – чл.228 и чл.229 НПК. Именно поради тази причина действията по чл.206 НПК могат да протекат в отсъствието на обвиняемия, ако това няма да затрудни разкриването на обективната истина. В случая органът на досъдебното производство е преценил, че това е налице. В нормата на чл.227, ал.3 НПК е отбелязано, че призоваването се извършва от посочените по делото адреси, които в случая са били в България и оттам

лицето е призовано, но не е намерено По чл.227, ал.4 НПК разследването не се предявява, ако лицето не е намерено на посочените адреси в страна, а адресът му във ФРГ не е такъв по призоваване. От друга страна, дори и хипотетично да се приеме, че са налице основания за връщане за това обстоятелство, същото ще е абсолютно безпредметно и максимално ще затрудни процеса поради факта, че подсъдимият се явява в съдебното производство пред СГС, същият и неговият защитник нямат бележки, възражения и искания за прекратяване на съдебното производство и не сочат основания накърняващи права и интереси на И. в рамките на досъдебното производство. Прави се искане и за продължаване на производство по реда на чл.371, т.1 НПК. Реално всичко онова, което обвиняемият/подсъдимият не е могъл да установи поради своето отсъствие в досъдебното производство може да бъде санирано в съдебното такова. В допълнение следва да се има предвид и това кои са СПН свързани с правата на обвиненото лице визирани в чл.249, ал.4, т.1 НПК.

По отношение на ощетеното юридическо лице и това, че същото не е уведомено за досъдебното производство и е било призовано за предявяване, отново не може да се приеме от САС за съществено процесуално нарушение. Действително в чл.249, ал.4, т.2 НПК е записано, че пострадалият следва да бъде уведомен за образуване на наказателното производство. В процесния случай ощетеното лице, дори и да се приеме, че не е било уведомено, то в случая това не е неотстранимо процесуално нарушение, а отстранимо такова. Самият факт на призоваването му в съдебна фаза, предявяването от него на граждански иск и заявеното в молбата пред съда, че не счита, че са нарушени негови права в смисъл за допуснати нарушения на досъдебна фаза е достатъчна гаранция за това, че неговите права за спазени, че нарушението е отстранено и връщането му ще бъде напълно безпредметно. Принципно становище е, че делото би следвало да бъде върнато само когато е отстранимо в досъдебна фаза. Това е и смисълът на нововъведените разпоредби в гл.19 НПК през 2017 година.

С оглед на изложеното, определението следва да бъде отменено, а делото върнато на СГС за продължаване на производството.

Така мотивиран 8 състав на САС, НО на основание чл.249, ал.3 вр. с чл.345, ал.1 вр. чл.342, ал.1 НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 01.04.2021 год. по описа на СГС, НО-7 състав, с което е прекратено съдебното производство по НОХД№430/2021 година.

ВРЪЩА делото на СГС за продължаване на производството.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____